

[Lannung.]

rentetab, ikke blot i strid med reglementets bestemmelser, men også med hensynet til rimelig økonomi. Man peger sluttelig på, at revisionsdepartementet måtte se den hovedsagelige begrundelse for forskudsforhøjelsen i ønsket om at udnytte et i 1957-58 ikke forbrugt bevillingsbeløb.

For flyvevåbenets vedkommende omtales tillige tilbageførelse af udgifter fra finansåret 1959-60 til 1958-59 og navnlig udgifter på 1 mill. kr. til benzin afholdt i slutningen af maj 1959, men ført til udgift på bevillingskontoen i det foregående finansår, altså 1958-59, og for samme våben omtales uøkonomisk anvendelse af adgangen til benyttelse af eget motorkøretøj til tjenesterejser, hvor 8 mand samme dag havde foretaget en tjenesterejse fra Sydvestsjælland til Københavns militærhospital og herfor hver fået udbetalt befordringsgodtgørelse. Rejsen var foretaget „pr. privat auto“, og de pågældende havde forklaret, at de havde benyttet hver sin bil. Revisionsdepartementet konkluderede med rette, at det var i strid med rimelig økonomi, og at man i sådanne tilfælde burde slå sig sammen om benyttelse af det færrest mulige antal køretøjer.

Det er på baggrund af det her fremdragne, jeg har stillet mit spørgsmål til den højtærede forsvarsminister; det er jo i alle henseender betydningsfuldt, at forsvarets midler anvendes så økonomisk som muligt, så at der fås bedst mulig valuta for pengene. Da det foreliggende materiale imidlertid ikke giver noget klart billede af reaktionen fra forsvarsministeriets side — det er ikke helt tydeligt, i hvilket omfang der er foretaget skridt fra ministeriets side — er det værdifuldt at få en redegørelse for, hvilke forholdsregler der er truffet for at følge revisionens påtale op og navnlig for at indskærpe størst mulig omhu med forsvarrets midler og forhindre gentagelser.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): I anledning af det ærede medlems spørgsmål vil jeg først erklære mig enig i, at der naturligvis skal udvises den størst mulige påpasselighed med de midler, der stilles til forsvarrets rådighed. Det er jo imidlertid et så stort forvaltningsområde, at fejlpositioner næppe helt kan undgås, og i be-

tragtning af, at forsvaret anvender meget store beløb, der fordeles over et stort og mangeartet felt, synes jeg, man har lov at slå fast, at fejlpositionerne er undtagelserne. Imidlertid er hver eneste fejl én for mange, og forsvarsministeriet er indstillet på at gøre, hvad der er muligt og ligger inden for rimelighedens grænser for at stoppe alle kilder til fejl. Jeg kan derfor på det stillede spørgsmål generelt svare, at alle forhold, der har givet anledning til påtale, bliver taget op til behandling dels med henblik på at indskærpe allerede eksisterende bestemmelser, dels med henblik på eventuelle skærpende og tydeliggørende ændringer og tilføjelser i de administrative bestemmelser.

Som eksempler på de foranstaltninger, de enkelte påtalte forhold har givet anledning til, kan jeg nævne følgende:

I anledning af bemærkningen om, at bevillingsmyndighederne burde have været spurgt ved overflytningen inden for det samlede rammebudget i finansåret 1958-59 af materielanskaffelsesmidler fra flyvevåbenet til hæren, skal jeg bemærke, at tilsvarende fremgangsmåde har været anvendt siden 1954-55, uden at dette har givet anledning til påtale.

Betragter man værnenes samlede materielbevillinger som en helhed, er disse ikke overskredet i finansåret 1958-59, idet der er et mindreforbrug på knap 10 mill. kr. De supplerende anskaffelsesmidler til hæren som følge af flyvevåbenets mindreforbrug er anvendt til påkrævede materielanskaffelser, og der foreligger intet om, at der ved disse indkøb ikke skulle være foretaget fuldt forsvarlige dispositioner. Det skal dog erkendes, at det vel nok havde været formelt rigtigere, om forsvarsministeriet havde søgt bevillingshjemmel til reguleringen af materielanskaffelsesmidler mellem værnene. I øvrigt vil problemet fremtidig ikke opstå, idet egentlige investeringsmidler efter forsvarsforliget holdes uden for forsvarrets rammebestemte driftsbudget.

Der er rejst kritik af hærens krudtværks eksport af jagtpatroner. Dette forhold rejser spørgsmålet, om krudtværket bør give sig af med eksportvirksomhed. Dette spørgsmål bør medinddrages i forvaltningsnævnets undersøgelse af krudtværkets sam-